

Sygn. akt I C 2090/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 maja 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) S.A. w L.

przeciwko A. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2090/16

UZASADNIENIE

Powód (...) L. z siedzibą w L. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej A. B. domagał się zasądzenia kwoty 643,18 zł bez odsetek. Wnosił ponadto o zasądzenie kosztów procesu.

Żądanie swoje wywodził z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, jaką pozwana zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Powód nabył od Spółki (...) wierzytelność wobec pozwanej. W pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód powołał się na faktury, z których wynikała wierzytelność.

Pozwana A. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, że roszczenie powoda opiera się na dokumentach przerobionych w celu obejścia prawa w zakresie obowiązku podatkowego. Swoje zarzuty podtrzymała w toku procesu, podnosząc, że to (...) Sp. z o.o. w W. rozwiązał umowę z pozwaną, zaprzestając świadczenia usługi wynikających z umowy. Wywodziła, że to raczej pozwana miałaby roszczenie wobec dostawcy usług o zapłatę kary umownej.

Powód podnosił w piśmie procesowym, że faktura VAT mogłaby być wystawiona za usługi podlegające podatkowi VAT, natomiast gdy przedmiotem nie są towary i usługi w rozumieniu ustawy o VAT, np. naliczenie odsetek karnych lub kar umownych, należy wystawić notę obciążeniową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. B. zawarła w dniu 19 marca 2014 roku z (...) Sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Jej przedmiotem była transmisja danych. Pozwana zakupiła na warunkach promocyjnych router H. (...), którego cena oferowana na warunkach ogólnych wynosiła 789 zł brutto. Pozwana w ramach swojego planu cenowego Internet 15 zapłaciła za router 3 zł. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy w ramach promocji. Przewidziano karę umowną w kwocie 1.000 zł. Integralną częścią umowy był regulamin, który pozwana otrzymała i zaakceptowała.

Dowód: umowa – k. 66- 68, oświadczenie abonenta – k. 69, regulamin z załącznikami – k. 70 – 78

Usługa nie była wykonywana prawidłowo. Występowały przerwy w transmisji danych. Od połowy września 2014 roku pozwana nie miała w ogóle dostępu do Internetu.

Dowód: zeznania pozwanej – k. 100 (00:18:57)

Pozwana skierowała do (...) Sp. z o.o. w W. pismo z dnia 3 października 2014 roku, w którym oświadczyła, że w związku z zaprzestaniem świadczenia na jej rzecz usług telekomunikacyjnych w miejscowości R. wbrew warunkom umowy z dnia 19 marca 2014 roku, rezygnuje z usług (...). Jednocześnie wezwała o pilne rozliczenie uiszczonych przez nią opłat za usługi transmisji danych i pomniejszenie należności o okresy wyłączenia usług w miesiącach: maj, czerwiec oraz od 15 września 2014 roku do dnia rozwiązania umowy.

Dowód: pismo pozwanej – k. 50

(...) Sp. z o.o. w W. przesłał pozwanej potwierdzenie przyjęcia reklamacji, zapewniając, że reklamacja będzie rozpoznana w terminie ustawowym.

Dowód: pismo – k. 51

Pismem z 30 października 2014 roku (...) Sp. z o.o. w W. zawiadomił, że w związku ze złożoną przez pozwaną rezygnacją umowa zostanie rozwiązana z dniem 20 listopada 2014 roku. Pouczono ponadto pozwaną, że za rozwiązanie umowy przed upływem wyznaczonego okresu jest zobowiązana do zapłaty kary umownej.

Dowód: pismo – k. 52

Pismem z dnia 24 listopada 2014 roku (...) Sp. z o.o. w W. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 126,52 zł w terminie do dnia 4 grudnia 2014 roku. Na odwołanie wezwania do pozwanej przedstawiono wyliczenie tej kwoty.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 53, k. 112 v.

W dniu 29 grudnia 2014 roku (...) Sp. z o.o. w W. złożył pozwanej oświadczenie na piśmie o rozwiązaniu umowy. Wezwał do zapłaty kwoty 748,23 zł. Wystawił Fakturę VAT na powyższą kwotę, z której sumę 126,72 zł określono jako niedopłatę przed wystawieniem bieżącego rachunku. Z tytułu niedotrzymania warunków promocji naliczono karę w wysokości 620 zł i wystawiono notę obciążeniową. Następnie wystawiano noty obciążeniowe w związku z naliczeniem odsetek.

Dowód: oświadczenie – k. 54, faktura – k. 55, nota – k. 56,81, noty – k. 82 - 87

Pozwana zawiadomiła pismem z dnia 3 stycznia 2015 roku o uznaniu należności w kwocie 126,72 zł z tytułu usług telekomunikacyjnych i odmowie zapłaty kary umownej. (...) Sp. z o.o. w W. zawiadomił pozwaną, że umowa została rozwiązana w dniu 29 grudnia 2014 roku z powodu braku płatności, a wystawione dokumenty stwierdzające należność są poprawne. Ponadto w dniu 24 czerwca 2015 roku Spółka (...) wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 622,80 zł przed sprzedażą wierzytelności. Do pozwanej kierowano jeszcze dalsze pisma wzywające do zapłaty

Dowód: pismo pozwanej – k. 57, pisma – k. 58 – 61, dowód wpłaty – k. 112v

Umową przelewu wierzytelności zawartą w dniu 29 lipca 2015 roku powód nabył od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wierzytelności pieniężne wynikające z zawarcia z dłużnikami umów, w tym w szczególności umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i umów zawieranych w ramach promocji przez użytkowników (...). W załączniku do umowy pod pozycją 18734577 ujęto wierzytelność w kwocie 643,18 zł wobec A. B.. Wierzytelność wynikała z powołanych w załączniku dokumentów.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikiem – k. 22-27, wyciąg z załącznika – k. 32

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawiadomiła pozwaną o przelewie wierzytelności pismem z dnia 15 września 2015 roku.

Dowód: zawiadomienie – k. 33

Powód wezwał pozwaną do zapłaty wierzytelności w kwocie 643,18 zł pismem z dnia 28 września 2015 roku.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 35- 36

Sąd zważył:

Powód nabył o Spółki (...) wierzytelność względem pozwanej z tytułu umowy z dnia 19 marca 2014 roku. Stosownie do przepisu art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Pozwana podniosła zarzut nieistnienia wierzytelności, będącej przedmiotem przelewu. W myśl art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Jednocześnie pozwana nie kwestionowała samej umowy przelewu.

Pozwaną i zbywcę wierzytelności łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 16 lipca 2004 roku prawo telekomunikacyjne w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy, to jest w marcu 2014 roku (t.j. Dz.U.2014, poz. 243).

Szczegółowe wymogi co do warunków i zasad, jakie winny być określone w umowie zawieranej z abonentem reguluje przepis art. 56 i następne ustawy. W szczególności art. 56 ust. 3 ustawy zawiera katalog tych postanowień, które umowa winna regulować. Obejmują one m.in. sposoby informowania abonenta o wyczerpaniu pakietu transmisji danych w przypadku usługi dostępu do sieci Internet świadczonej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz o możliwości bieżącej kontroli stanu takiego pakietu przez abonenta (pkt 13). Umowa winna także określać zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i terminy jego wypłaty, w szczególności w przypadku gdy nie został osiągnięty określony w umowie poziom jakości świadczonej usługi (pkt 15), ponadto zasady, tryb i terminy składania oraz rozpatrywania reklamacji (pkt 16).

Wobec szczegółowej regulacji umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej w ustawie prawo telekomunikacyjne, należy podzielić utrwalony w piśmiennictwie i orzecznictwie pogląd, że jest to pozakodeksowa umowa nazwana. W konsekwencji do jej oceny nie mają zastosowania przepisy k.c. regulujące umowę zlecenia.

Z treści umowy i regulaminu wynika, że pozwana uzyskała promocyjne warunki korzystania z usługi transmisji danych. Godziła się na obowiązywanie umowy przez okres 24 miesięcy. Nie budzi wątpliwości fakt, że umowa została rozwiązana przed upływem terminu jej obowiązywania. Strony zastrzegły karę umowną w wysokości 1.000 zł na wypadek jej rozwiązania przed upływem tego terminu.

Przepis art. 57 ust. 6 powołanej ustawy stanowi, że w przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, wysokość roszczenia z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu, na jaki umowa została zawarta, nie może przekroczyć wartości ulgi przyznanej abonentowi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Roszczenie nie przysługuje w przypadku rozwiązania przez konsumenta umowy przed rozpoczęciem świadczenia usług, chyba że przedmiotem ulgi jest telekomunikacyjne urządzenie końcowe.

Pozwana twierdziła jednak i przedłożyła na tę okoliczność dowody w postaci korespondencji, że usługa świadczona przez (...) Sp. z o.o. w W. nie spełniała kryterium należytej jakości. Okoliczności powyższe należy uznać za

udowodnione. Wobec niewłaściwego wykonania zobowiązania przez dostawcę usługi telekomunikacyjnej pozwana złożyła reklamację z oświadczeniem, że rezygnuje z usługi transmisji danych.

Postępowanie reklamacyjne uregulowane jest w art. 106 ustawy. Jak wynika z ust. 1 tegoż art. 106 dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej. Natomiast ust. 2 stanowi, że jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie zostanie rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że została ona uwzględniona. Przez rozpatrzenie reklamacji rozumie się wysłanie przed upływem tego terminu przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych odpowiedzi o uwzględnieniu lub nieuwzględnieniu reklamacji.

Powód nie wykazał, by (...) Sp. z o.o. w ustawowym terminie udzielił pozwanej odpowiedzi co do sposobu rozpatrzenia reklamacji. Z treści oświadczenia o rozwiązaniu umowy z dnia 30 października 2014 roku nie wynika by odnosiło się ono do zarzutów reklamacji. Dopiero kolejne pismo pozwanej z dnia 3 stycznia 2015 roku skutkowało złożeniem w dniu 4 lutego 2015 roku oświadczenia o nieuznaniu reklamacji wynikającej z tegoż pisma.

Ustawa prawo telekomunikacyjne zawiera także przepisy dotyczące odszkodowania, jakie przysługuje abonentowi z tytułu niewłaściwej jakości świadczonej usługi telekomunikacyjnej. Stosownie do art. 105 ust.1. za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 81 ust. 5, płatnej okresowo abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/15 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 36 godzin (ust. 2).

Ponadto niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień, w którym nastąpiła przerwa w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo trwająca dłużej niż 12 godzin, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej (ust. 3).

Pozwana zgłosiła dostawcy usługi wniosek o pomniejszenie opłat za dni, w których nastąpiła przerwa w transmisji danych. W odpowiedzi uzyskała wyliczenie ostatecznej wysokości należności istniejącej na dzień rozwiązania umowy, którą to należność uregulowała. Spółka (...) nie informowała pozwanej o niemożności rozwiązania umowy, nie zakwestionowała podstaw jej rozwiązania wskazanych przez pozwaną. Dopiero w grudniu 2014 roku powiadomiła pozwaną, że przyczyną rozwiązania umowy jest brak płatności. Takie twierdzenia nie znajdują uzasadnienia w korespondencji przedłożonej przez pozwaną.

Biorąc powyższe pod uwagę nie można uznać, by pozwana była zobowiązana do zapłaty części należności za zakupiony w promocyjnej cenie router. Żądanie takie jest sprzeczne tak z treścią umowy jak i z zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.).

W konsekwencji należy uznać, że Spółka (...) nie mogła skutecznie domagać się od pozwanej zapłaty kary umownej ani też odsetek. Skoro nie istniała wierzytelność, na którą powołuje się powód, to nie mógł jej nabyć od zbywcy wierzytelności.

Z tych względów powództwo podlegało oddaleniu.